

بررسی موافع توسعه تعاونی های آب بران حوزه رود ارس با تبیین راهکارهای توسعه آنها

روح الله ماقبل^{*}، کریم نادری مهدیی^۲ و فرهاد پاک نیا^۳

^۱دانشجوی دکترا و استادیار گروه تربیت و آموزش کشاورزی دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

^۲مشاور مدیر عامل و مدیر دفتر تجهیز منابع و مشارکت های مردمی، سازمان آب منطقه ای استان آذربایجان شرقی

چکیده

اکنون به طور وسیعی مدیریت مشارکتی آبیاری به عنوان رهیافتی نوین برای تقویت پایداری در مدیریت مصرف آب کشاورزی معرفی شده است که اهداف آن در گیری کشاورزان برای بهبود کارایی و اثربخشی آبیاری است. تحقیق حاضر با هدف بررسی موافع توسعه تعاونی های آب بران حوزه رستاهای اطراف رود ارس انجام شده است. این تحقیق از نوع کاربردی و روش تحقیق نیز پیمایش بود. جامعه آماری تحقیق را ۵۳۷ نفر بهره بردار تعاضی های آب بران رستاهای حوزه رود ارس در سال ۱۳۹۱ تشکیل می داد. ابزار تحقیق پرسشنامه ای بود که روابط آن بر اساس نظر جمعی از متخصصان تأیید و پایایی آن با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ ($\alpha=0.90$) محاسبه گردید. موافع توسعه تعاونی های آب بران با استفاده از نرم افزارهای SPSS و LISREL، در ۵ عامل دسته بندی شدند. عامل اول با نام موافع حمایتی - مالی با تبیین ۱۸/۵۴ درصد از واریانس به عنوان مهم ترین عامل معرفی شد. عوامل بعدی به نام های موافع آموزشی - ترویجی، سیاست گذاری، زیرساختی و قانونی دسته بندی شدند که در مجموع ۶۹/۸۹ درصد از واریانس را تبیین نمودند. بر اساس نتایج بدست آمده پیشنهادهایی برای توسعه و تقویت تعاونی های آب بران رستاهای حوزه رود ارس ارائه شده است.

واژه های کلیدی: موافع، تعاونی های آب بران، رود ارس.

مقدمه

ایران در جنوب منطقه معتدل شمالي بین مدار ۲۵ تا ۴۰ درجه شمالی و ۴۴ تا ۶۴ درجه طول شرقی واقع شده است و به علت موقعیت خاص جغرافیایی و ناهمواری های بسیار پراکنده، از مناطق خشک جهان به شمار می رود. میزان متوسط بارندگی سالانه ایران در حدود ۲۵۰ میلی متر است که این میزان کمتر از یک سوم حد متوسط باران سالانه کره زمین که ۸۶۰ میلی متر است می باشد. در حال حاضر و در شرایط فعلی از کل آب های قابل استحصال در سطح کشور (۸۷/۵ میلیارد متر مکعب)، رقمی بالغ بر ۸۲ میلیارد متر مکعب یعنی ۹۴ درصد به بخش کشاورزی اختصاص یافته است. در این راستا، با توجه خشکسالی های اخیر و محدودیت منابع آب در سطح کشور، ضرورت بهره برداری بهینه از منابع آبی کشور امری اجتناب ناپذیر می باشد (حیدری و همکاران، ۱۳۸۵). از اینرو ایجاد ساختار مدیریت بهینه مصرف آب و بهره برداری و نگهداری از تأسیسات مربوطه در بخش کشاورزی ضرر و می باشد (دیندارلو و کامگار حقیقی، ۱۳۹۰). از گذشته های دور، وجود واحدهای جمعی و نهادهای مشارکتی چون بنه، جفت، ده باشی، حراثه و صحراء بیانگر این موضوع است که مشارکت و همکاری مردم در روستاهای ساقمه دیرینه دارد. احداث آب-

انبارها، سردابه‌ها، انهر و سدهای مخزنی به جای مانده از گذشته دیرینه ایران نیز نماد روشنی از این حرکت‌های جمعی در تأمین و انتقال آب و مدیریت مبتنی بر حرکت جمعی و مردمی در سیر تکوین مشارکت‌های مردمی در فعالیت‌های مرتب با بخش آب بوده است. با سپردن کار مردم به امور مرتب با آب کشاورزی در شبکه‌های آبیاری و زهکشی و دشت‌ها می‌توان بهینه‌سازی مصرف آب و افزایش راندمان آبیاری را به دست آورد (زهتابیان، ۱۳۸۳؛ فرشی، ۱۳۸۳). در این رابطه، سازماندهی بهره‌برداران و تولیدکنندگان دارای حقابه در تشکل‌های آببران در جهت دستیابی به توسعه پایدار و بهره‌برداری بهینه شبکه‌های آبیاری و زهکشی و همچنین کاهش تصدیگری دولت، یکی از استراتژی‌های اساسی در موضوع بهره‌برداری از آب می‌باشد. نقش این تشکل‌ها در جهت بالا بردن راندمان آب کشاورزی و رسیدن به نتیجه مطلوب که همانا رشد اقتصادی کشور است، بسیار حائز اهمیت است. از این رو حمایت و سازماندهی این تشکل‌ها ازوی دستگاهها و نهادهای ذی‌ربط از جمله برنامه‌هایی است که در دستور کار دولت قرار گرفته است (مرتضی نژاد و همکاران، ۱۳۹۱). تعاوی آببران به لحاظ مبانی نظری در حیطه مدیریت مشارکتی و مدیریت محلی است (مسلمی، ۱۳۹۱). مدیریت مبتنی بر جامعه محلی یک رهیافت بسیار نزدیک به مدیریت دسته جمعی یا مشارکتی است، این رهیافت تمرکز زیادی بر روی جوامع محلی دارد، اما رهیافت‌های مدیریت مشارکتی در مقابل، مشارکت بین جوامع محلی روتایی، بخش دولتی و سایر دست‌اندرکاران را در یک مقیاس وسیع‌تری مورد توجه قرار می‌دهد که تمرکز اصلی بر جامعه محلی نیست (Peter, 2004). مفهوم این رهیافت، زمینه‌های مختلفی شامل مشارکت، اجتماع محلی، مبتنی بر اجتماع، همکاری، تمرکز زیادی، ایفای نقش، همیاری و تشریک مساعی را در بر می‌گیرد و مرتبط با رهیافت‌هایی است که تمرکز آنها بر جامعه محلی برای مدیریت فرآیند توسعه پایدار است (Welch-Devincent, 2008). به طوری که در طی دو دهه اخیر (از دهه ۸۰ به بعد) به علت شدت افزایش معضل کمبود آب در سرتاسر جهان و عدم دستیابی اغلب پروژه‌های آبیاری به اهداف اقتصادی از پیش تعیین شده، به مقوله انجمن‌های آببران برای تغییرات رفتاری و مشارکت کشاورزان در مدیریت آب کشاورزی توجه زیادی شده است (Howarth and Lal, 2002). افزایش بهره‌وری و سودآوری فعالیت‌های کشاورزی یکی از عواملی است که در فهرست عوامل اصلی امکان ساز ظهور و بروز تشکل‌های آببران کارآمد و خودکفاست و می‌تواند به عنوان یک انگیزه قوی، فرایند انتقال مدیریت آبیاری را تسریع کند. از طرف دیگر، شرط بقاء و استمرار تشکل‌های آببر، استقلال مالی و سازماندهی و مدیریت صحیح است (زارعی دستگردی و همکاران، ۱۳۸۸؛ Michel et al., 2012). تشکل‌های آببران می‌توانند با تحويل آب از منابع اولیه یا ثانویه و توزیع آن بین کشاورزان با توجه به آزادی هر گونه داد و ستد بین اعضای تشکل، زمینه پیدایش بازار آب را فراهم سازند. با توجه به اینکه تشکیل چنین تشکلی برای اعضاء هزینه‌های خارجی و تصمیم‌گیری در بر دارد، ممکن است در صورت کارایی پایین و عملکرد ضعیف، با استقبال کشاورزان برای مشارکت در فرآیند انتقال مدیریت آبیاری رویرو شود. هزینه تصمیم‌گیری شامل هزینه زمان، فرست و منابعی است که اعضا باید صرف کنند تا به تصمیم‌ها و توانایی مشترک برسند. هزینه خارجی در برگیرنده مخارج سرمایه‌گذاری و تأسیساتی است که باید انجام دهد تا به هدف اجتماع خود برسند (صدر، ۱۳۸۲). بر اساس ارزشیابی به عمل آمده اکثر تشکل‌های آببران (۸۵ درصد) در آلبانی به طور موافقیت‌آمیزی از عهده چهار وظیفه اصلی خود برآمده‌اند: آنها پیوستگی و اتحاد خود را حفظ کرد، آب آبیاری را توزیع کرد، نگهداری را به عهده گرفته و نسبت به جمع‌آوری آب بها اقدام نموده‌اند. به علاوه، بررسی انجمن‌های آببران نشان داد که در زمرة واحدهای توانمند هستند و از مهارت‌های لازم در زمینه مدیریت آب کشاورزی برحوردار و در اکثر موارد (۵۲ درصد) پایدار می‌باشند (حیدریان، ۱۳۸۲). نتایج تحقیق عربی و محبی (۱۳۸۷) حاکی از آن بود که عواملی همچون پیشی گرفتن عملیات اجرایی سازه‌ای از مطالعات اجتماعی، بهره‌برداری از شبکه‌های اصلی قبل از احداث شبکه‌های فرعی، اشکال و ابهام در مالکیت اراضی، تعدد نهادهای کارفرمایی در اجرای شبکه فرعی آبیاری و وجود پاره‌ای ناهمانگی‌ها در سیاست‌گذاری‌ها، عدم پایندی به تعهدات پذیرفته شده در قبال آببران، سایر عملیات تجهیز و نوسازی برای بهره‌برداری بهینه از شبکه آبیاری، تبع قومی و تأثیر آن بر ایجاد تشکل‌های آببران، اختلال ناشی از انجام فعالیت‌های موازی، عدم تجهیز نهادهای رسمی مرتب با تشکل‌های آببران، نگرش سنتی به نقش دولت و نگرانی‌های مالی به عنوان مهم‌ترین عوامل بازدارنده و چالش‌های پیش رو در ایجاد تشکل‌های آببران می‌باشد. در ادامه این تحقیق، حضور نیروهای

متخصص، شرح خدمات ویژه مطالعات و تهیه نقشه راه، جلب اعتماد آببران و ایجاد یک رابطه متقابل، استفاده از رهیافت‌ها، فنون و روش‌های مشارکتی و آموزشی مناسب و استفاده از ظرفیت‌های محلی، به عنوان عوامل تسهیل‌کننده در این تجربه مطالعاتی معرفی شدند.

نارایان (Narayan, 1995) با بررسی ۱۲۱ تعاوی آببران در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین دریافت که افزایش مهارت‌ها و آگاهی‌های گروه‌های ذی نفع در رابطه با موضوع مشارکت آنان در مدیریت آب و چگونگی تحقق آن، در کلیه موارد تأثیر مثبتی بر شکل-گیری موفق و تداوم فعالیت تعاوی‌های آببران داشته است. همچنین تقویت سازمان‌ها و رهبران محلی در بسیاری از موارد، ایجاد تعاوی‌ها را تسهیل کرده است. نکته دیگر اینکه، مقایسه ناطقی که در برخی از آنها قبل از ارائه ایده ایجاد تعاوی‌های آببران، به ویژگی‌های اقتصادی – اجتماعی کشاورزان توجه شده است و مناطقی که در آنها نهادهای دولتی و خصوصی به نگرش‌ها، عالیق و نیازهای مخاطبان، بی‌اعتنای بوده‌اند نشان می‌دهد که تقریباً ایجاد تعاوی‌های آببران در تمام مناطقی که به شیوه دوم عمل کرده‌اند ناموفق بوده است. رسترپو (Restrepo, 2005)، انتقال مدیریت سریع آبیاری در مکریک را در عوامل استفاده از مبانی سازمانی قدرتمند، خصوصی‌سازی انتقال مدیریت آبیاری، برنامه‌های آموزشی گستردۀ برای نمایندگان آببران و کارمندان سطوح عملیاتی و قوانین حمایتی و تسهیل‌کننده تبیین کرده است. باستوس و همکارانش (Bustos et al, 2001) نیز در مطالعه خود درباره عملکرد انجمن‌های آببران نشان دادند برخی انجمن‌های آببران که وظیفه آموزش و ترویج مدیریت آب زراعی را برای کشاورزان بر عهده داشتند، تا حد زیادی توانستند تعداد اختلافات را در بین گروه‌های آببران و به ویژه مزارع کوچک کاهش دهند. کنولر و برادشاو (Knowler and Bradshaw, 2007) در بررسی ۳۱ مطالعه منتشر شده در کشورهای آفریقایی و آمریکای لاتین در مورد عوامل موثر بر بهبود مدیریت منابع زراعی نشان دادند که اکثر این تحقیقات به ویژگی‌های شخصی، رفتاری، آموزشی و ترویجی، اقتصادی و زراعی تکیه دارند و به تأثیر ویژگی‌های فرهنگی و اجتماعی به عنوان یکی از متناول‌ترین عوامل موثر بر بهبود بهره‌وری کشاورزی توجهی ندارند و یا کمتر توجه دارند. در تحقیق دیگری، مرتضی نژاد و همکاران (۱۳۹۱)، اصلاح سیستم قیمت‌گذاری، توسعه مشارکت همه جانبه کشاورزی، اطلاع‌رسانی و نظارت و کاهش بروکارسی و بهبود تکنولوژی را به عنوان راهکارهای بهینه سازی مدیریت منابع آب از دیدگاه آببران نشان دادند. ویارتانا (Wijayaratna, 2002) نیز فراهم‌سازی یارانه‌ها و حمایت‌های مالی از کشاورزان را از مهم‌ترین راهکارها جهت مدیریت آب کشاورزی عنوان می‌نماید. نتایج تحقیقات پتر (Peter, 2004) نشان می‌دهد که بهره‌وری سیستم‌های آبیاری زمانی افزایش می‌یابد که از داشن، نیروی کار، پول و نهاده‌های محلی تشکل‌های آببران استفاده شود. احسانی و خالدی (۱۳۸۲) در مطالعه مربوط به شناخت و ارتقای بهره‌وری آب کشاورزی، زهتابیان (۱۳۸۳) در بررسی علل پایین بودن راندمان آبیاری در منطقه ورامین، خیدری و همکاران (۱۳۸۵) در بررسی کارایی مصرف آب محصولات زراعی مناطق مختلف کشور و فرشی (۱۳۸۳) در مطالعه مصرف بهینه آب کشاورزی، نیز به نحوی از اتحاد به نقش عامل آموزشی و ترویجی در مدیریت مصرف بهینه آب کشاورزی اشاره دارند. آنچه بیشتر متصدیان شبکه‌های آبیاری را به مدیریت تشکل‌های آببران متایل می‌نماید، بحث اقتصادی و تغییر نیروی انسانی در شرکت‌های بهره‌برداری می‌پاشد. همکاری تشکل‌های آببران در مدیریت شبکه‌های آبیاری باعث کاهش پرسنل و همچنین هزینه‌های بهره‌برداری و نگهداری می‌گردد. در واقع انتقال مدیریت را بایستی به عنوان یک فرایند ظرفیت‌سازی دانست که جامعه محلی را قادر می‌سازد برای توسعه برنامه‌ریزی و مدیریت بهره‌برداری، مسئولیت‌های بیشتری را بپذیرد. با توجه به موقعیت جغرافیایی و استراتژیکی رود ارس و اهمیت آن در تأمین آب کشاورزی منطقه و با تأکید بر توسعه تشکل‌های آببران در قانون دوم و سوم توسعه کشور و پیگیری وزارت نیرو در این رابطه، اقداماتی برای نیل به این هدف در شبکه‌های آبیاری کشور صورت گرفته که از آن جمله می‌توان به شبکه‌های واقع در حوزه رود ارس (پیماههای خمارلو، طوعلی، عاشقلو، میسن و ایری سفلی) اشاره کرد که در حال حاضر بیش از ۵۰۰ نفر از این تعاوی‌ها بهره‌برداری می‌کنند. در راستای تسهیل و تسریع روند روبه رشد تعاوی‌های آب بران در این حوزه و قرار دادن آن در چارچوبی صحیح، این تحقیق بر آن است که عمده‌ترین موانع و مشکلات توسعه و تقویت هرچه بیشتر تعاوی‌های آببران را بررسی و با رویکردی جامع‌نگر، عوامل رفتاری و ساختاری تاثیرگذار بر آن را رتبه‌بندی کند و در

اختیار برنامه‌ریزان اقتصاد آب در بخش کشاورزی کشور قرار دهد. بنابراین هدف تحقیق حاضر، بررسی موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوینی‌های آب‌بران حوزه رود ارس با تبیین راهکارهای توسعه آنها می‌باشد.

روش شناسی پژوهش

تحقیق حاضر از جنبه هدف، کاربردی، از جنبه جمع آوری اطلاعات، از نوع تحقیقات توصیفی و بالاخره این تحقیق بر اساس میزان و درجه کنترل، از نوع تحقیقات میدانی بوده است. جامعه آماری تحقیق شامل ۵۳۷ نفر بهره بردار تعاوینی‌های آب‌بران روستاهای حوزه رود ارس در سال ۱۳۹۱ می‌باشد که با استفاده از جدول مورگان و کرجی، ۸۶ نفر از بین هیئت مدیره‌های ۵ تعاوینی آب‌بران (پیمازهای خمارلو، طوعلی، عاشقلو، میسن و ایری سفلی) به عنوان نمونه آماری مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه بود که از دو بخش مشخصه‌های فردی و حرفه‌ای پاسخگویان (چهار متغیر) و دیدگاه پاسخگویان مورد مطالعه در خصوص میزان اهمیت موانع و مشکلات توسعه تعاوینی‌های آب‌بران (۲۰ متغیر) تشکیل شده بود. این متغیرها از طریق مطالعه و مرور آثار و پژوهش‌های نظری در حیطه مستله مورد پژوهش، به ویژه تحقیق‌های صورت گرفته در داخل و خارج از کشور استخراج شدند. برای اندازه‌گیری بخش دوم، از مقیاس نمره‌دهی ۵ درجه‌ای ($=1$ کمترین؛ $=5$ بیشترین) استفاده شد. جهت بدست آوردن روایی پرسشنامه پس از تهیه آن، از نظرات و پیشنهادهای اعضای هیأت علمی دانشگاه بوعلی سینای همدان بهره‌برداری شد. جهت آزمون پایایی ابزار، آزمون مقدماتی انجام گرفت. بدین منظور تعداد ۳۰ پرسشنامه در اختیار اعضای تعاوینی آب‌بران شهرستان هم‌جوار (تبریز) قرار داده شد و پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌های مذکور، با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ، پایایی پرسشنامه (قسمت موانع و مشکلات توسعه تعاوینی‌های آب‌بران) $.91$ بدست آمد که برای تحقیق حاضر مناسب بود. در این تحقیق با توجه به نوع تحقیق از دو روش آمار توصیفی (درصد فراوانی، میانگین) و استنباطی (تحلیل عاملی اکتشافی، تحلیل عاملی تاییدی و مدل معادلات ساختاری) جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات با کمک نرم افزار SPSS و LISREL استفاده شده است.

نتایج

بررسی ویژگی‌های فردی پاسخگویان

توزیع فراوانی جمعیت مورد مطالعه نشان می‌دهد که 98 درصد از پاسخگویان مرد و 2 درصد آنان زن بودند. از نظر سن، بیشترین سن افراد 77 سال و کمترین سن 37 سال بود. از نظر میزان تحصیلات، 8 درصد دارای میزان تحصیلات کارشناسی ارشد، 45 درصد دارای میزان تحصیلات کارشناسی و 47 درصد نیز دیپلم بودند. از نظر رشته تحصیلی نیز 10 درصد فارغ التحصیل رشته‌های کشاورزی و 90 درصد بقیه از رشته‌های مختلف علوم انسانی و ریاضی و تجربی فارغ التحصیل بودند.

اولویت‌بندی موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوینی‌های آب‌بران حوزه رود ارس از دیدگاه پاسخگویان

به منظور تعیین میزان اهمیت هر یک از سازه‌ها به عنوان موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوینی‌های آب‌بران، از میانگین و انحراف معیار استفاده گردید (جدول ۱). نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که بی ثباتی درآمد بهره برداران و عدم اطمینان به بهبود وضعیت احتمالی در آینده، دشواری پرداخت مبالغ سنگین حق اشتراک برای کشاورزان علی الخصوص خرده مالکان و نبود جایگاه قانونی مشخص برای تشكل آب‌بران به عنوان مهمترین موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوینی‌های آب‌بران اولویت‌بندی شده است. بیمه نبودن تعاوینی‌های آب‌بران، فقدان سند چشم انداز قانونی برای تعاوینی‌های آب‌بران و فقدان کمیته‌ای متشکل از کل تعاوینی‌های آب‌بران جهت ارتباط هرچه موثرتر با بخش‌های دولتی به عنوان کم‌اهمیت‌ترین موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوینی‌های آب‌بران حوزه رود ارس اولویت‌بندی شده است.

جدول ۱ اولویت‌بندی موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوینهای آب بران حوزه رود ارس از دیدگاه پاسخگویان

اولویت	گویه ها	میانگین*	انحراف معیار
۱	بی ثباتی درآمد بهره برداران و عدم اطمینان به بهبود وضعیت احتمالی در آینده	۴/۳۱	۰/۸۸
۲	دشواری پرداخت مبالغ سنگین حق اشتراک برای کشاورزان علی الخصوص خرده مالکان	۴/۳۰	۰/۸۷
۳	نیود جایگاه قانونی مشخص برای تشکیل آب بران	۴/۱۸	۰/۸۵
۴	ابهامات و تعارضات مالکیتی	۴/۰۹	۰/۸۷
۵	کمبود پایلوتهای مطالعاتی - اجرایی	۴/۰۸	۰/۹۷
۶	عدم همکاری مستمر سازمانهای جهاد کشاورزی، تعاون و سازمان آب منطقه ای	۴/۰۶	۰/۸۳
۷	نیود یک نظام آموزش و اطلاع رسانی فعال	۴/۰۲	۰/۸۹
۸	نیود برنامه ای مشخص برای توزیع آب	۳/۹۸	۲/۹۶
۹	بیمه نیودن تعاوینهای آب بران	۳/۸۹	۱/۰۸
۱۰	تحقیق نیافن و عده های سازمان آب منطقه ای استان در تحويل موقع و کافی آب به کشاورزان	۳/۸۸	۰/۰۱
۱۱	نزاعهای ایجاد شده بین کشاورزان واقع در سراب و پایاب برای دراختیار گرفتن آب بیشتر	۳/۸۷	۱/۱
۱۲	عدم مشارکت بهره برداران در تصمیمات مختلف مراحل شکل گیری تعاوینها	۳/۸۵	۰/۷۴
۱۳	یکپارچه نیودن اراضی بهره برداران	۳/۸۴	۰/۸۱
۱۴	مشخص نیودن منبع تأمین اعتبار مالی برای هزینه های احداث و نگهداری	۳/۸۳	۱/۰۹
۱۵	اختلافات قومی و محلی موقع تشکیل تعاوینهای آب بران	۳/۸۲	۱/۰۸
۱۶	عدم وجود سازمان پاسخگو و مسئول درباره مسائل و مشکلات جین بهره برداری	۳/۸۱	۱/۰۴
۱۷	فقدان نظارت دولتی در نحوه بهره برداری از آب	۳/۸۰	۰/۷۸
۱۸	فقدان کمیته ای مشکل از کل تعاوینهای آب بران جهت ارتباط هرچه موثرتر با بخششای دولتی	۳/۷۹	۰/۷۸
۱۹	فقدان سند انداز قانونی برای تعاوینهای آب بران	۳/۷۸	۱/۱۵
۲۰	فقدان مطالعات اجتماعی - فرهنگی به منظور تشکیل تعاوینهای آب بران	۳/۷۷	۰/۸۷

* دامنه میانگین می تواند بین ۱ تا ۵ متغیر باشد.

گروه‌بندی موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوینهای آب بران حوزه رود ارس

به منظور دسته‌بندی گویه‌های تحقیق در قالب موانع و مشکلات توسعه و تعیین سهم هر یک از موانع و مشکلات در توسعه و تقویت تعاوینهای آب بران، از تحلیل عاملي اکتشافی استفاده شد. محاسبات انجام شده نشان داد که انسجام درونی دادهای برای بهره‌گیری از تکنیک تحلیل عاملي مناسب بوده ($KMO=0.774$) و آماره بارتلت ($1645/15$) نیز در سطح ۱ درصد معنی دار بوده است. در این بررسی با توجه به ملاک کیسری، عامل دارای مقدار ویژه بالاتر از ۱ استخراج شد که نتیجه در جدول ۲ به همراه مقدار ویژه و درصد واریانس مربوطه ذکر شده است. پس از چرخش عاملی به روش واریماکس متغیرهای تحقیق در ۵ عامل (جدول شماره ۳) دسته‌بندی شدند.

جدول ۲ عامل‌های استخراج شده همراه با مقدار ویژه، درصد واریانس و درصد واریانس تجمعی

عامل ها	مقدار ویژه	درصد واریانس مقدار ویژه	فرابوی
---------	------------	-------------------------	--------

واریانس

۱۸/۵۴۱	۱۸/۵۴۱	۴/۲۶۳	اول
۳۴/۶۶۲	۱۶/۱۲۱	۲/۵۳۶	دوم
۴۷/۵۰۹	۱۲/۸۴۷	۳/۲۷۵	سوم
۵۸/۹۸۸	۱۱/۴۷۹	۲/۶۳۵	چهارم
۶۹/۸۹۶	۱۰/۹۰۸	۲/۱۴۵	پنجم

جدول ۳ متغیرهای مربوط به هر یک از موانع و مشکلات توسعه و میزان بارهای عاملی بدست آمده از ماتریس چرخش یافته

نام عامل	متغیرها
بار عاملی	
(میزان ضرایب)	
۰/۷۸۱	بی ثباتی درآمد بهره برداران و عدم اطمینان به بهبود وضعیت احتمالی در آینده (Y1)
۰/۷۵۲	دشواری پرداخت مبالغ سنگین حق اشتراک برای کشاورزان علی الخصوص (Y2)
۰/۶۹۲	مشخص نبودن منع تأمین اعتبار مالی برای هزینه های احداث و نگهداری (Y3)
۰/۹۳۲	نبود یک نظام آموزش و اطلاع رسانی فعال (Y4)
۰/۸۷۳	نزاعهای ایجاد شده بین کشاورزان واقع در سراب و پایاب برای دراختیار گرفتن آب بیشتر (Y5)
۰/۷۵۶	اختلافات قومی و محلی موقع تشکیل تعاونیهای آب بران (Y6)
۰/۶۹۸	عدم وجود سازمان پاسخگو و مسئول درباره مسائل و مشکلات حین بهره برداری (Y7)
۰/۸۶۵	فقدان نظرارت دولتی در نحوه بهره برداری از آب (Y8)
۰/۸۲۰	عدم مشارکت بهره برداران در تصمیمات مختلف مراحل شکل گیری تعاونیها (Y9)
۰/۷۸۰	فقدان کمیته ای مشتشکل از کل تعاونیهای آب بران جهت ارتباط هرچه موثرتر با بخششای دولتی (Y10)
۰/۶۳۲	عدم همکاری مستمر سازمانهای جهاد کشاورزی، تعاون و سازمان آب منطقه ای (Y11)
۰/۶۱۲	تحقیق نیافتند و عده های سازمان آب منطقه ای استان در تحويل بموضع و کافی آب به کشاورزان (Y12)
۰/۶۰۹	فقدان مطالعات اجتماعی - فرهنگی به منظور تشکیل تعاونیهای آب بران (Y13)
۰/۹۴۶	ابهامات و تعارضات مالکیتی (Y14)
۰/۹۰۲	کمبود پایلوتهای مطالعاتی - اجرایی (Y15)
۰/۷۴۵	بیمه نبودن تعاونیهای آب بران (Y16)
۰/۷۳۲	یکپارچه نبودن اراضی بهره برداران (Y17)
۰/۸۶۶	نبود جایگاه قانونی مشخص برای تشکلهای آب بران (Y18)
۰/۷۸۴	نبود برنامه قانونی مشخص برای توزیع آب (Y19)
۰/۷۴۱	فقدان سند چشم انداز قانونی برای تعاونیهای آب بران (Y20)

تحلیل عاملی تأییدی و مدل معادلات ساختاری

برای بررسی اعتبار سازه‌های پرسشنامه و برآش الگوی اندازه‌گیری و ساختاری مربوط به موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاضنی-های آببران، داده‌ها با استفاده از نرم افزار لیزرل، تحلیل عاملی تأییدی شدند. در جدول ۳ نتایج حاصل از تحلیل عاملی تأییدی آمده است. شاخص‌های برآزندگی حاکی از برآش خوب مدل مطالعه با داده‌های مشاهده شده است. شاخص نیکویی برآش

(GFI=0.91) و شاخص تعدیل شده نیکوبی برازش (AGFI=0.62) هرچه به یک نزدیکتر باشد، حاکی از برازش مناسب مدل است. همچنین معیار ریشه میانگین باقیمانده‌ها (RMS=0.53) که شاخصی برای اندازه گیری متوسط باقی مانده هاست، هرچه کوچک‌تر باشد، نشان‌دهنده برازش خوب مدل است. از سوی دیگر، مجدول کای ($\chi^2=113.34$) و سطح معنی‌داری ($P=0.016$) و کمیت‌های t (در سطح معنی‌داری $0/0.5$)، حاکی از عدم تفاوت معنی‌داری داده‌های مشاهده شده با مدل هستند. با توجه به نتایج کسب شده در جدول ۴ می‌توان نتیجه گرفت که عامل‌های زیرساختی، سیاست‌گذاری، اطلاعاتی، قانونی و مالی، تا حدود زیادی ابعاد مستقل و مجزای موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوی‌های آبرسان حوزه رود ارس را اندازه می‌گیرند.

جدول ۴ تحلیل عاملی تأییدی مدل مفهومی تحقیق، روایی و اعتبار مدل اندازه‌گیری و بارهای عاملی استاندارد شده متغیرهای مورد مطالعه

عامل‌ها	متغیرها	بارهای عاملی استاندارد شده	SMC
Y1		.0/۸۳۲	.0/۲۴
Y2		.0/۵۶۲	.0/۲۲
Y3		.0/۴۲۳	.0/۱۶
Y4		.0/۸۵۲	.0/۶۵
Y5		.0/۶۷۲	.0/۵۴
Y6		.0/۶۵۳	.0/۴۶
Y7		.0/۲۴۱	.0/۴۲
Y8		.0/۶۰۳	.0/۶۸
Y9		.0/۴۵۹	.0/۶۱
Y10		.0/۳۰۲	.0/۴۶
Y11		.0/۲۳۸	.0/۳۴
Y12		.0/۱۵۸	.0/۲۴
Y13		.0/۱۵۲	.0/۲۲
Y14		.0/۴۴۱	.0/۲۸
Y15		.0/۴۰۱	.0/۲۶
Y16		.0/۳۶۹	.0/۲۵
Y17		.0/۳۲۰	.0/۱۲
Y18		.0/۶۵۸	.0/۳۶
Y19		.0/۴۵۱	.0/۲۶
Y20		.0/۳۶۷	.0/۲۱

بحث

با توجه گروه‌بندی موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوی‌های آبرسان حوزه رود ارس حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی و تحلیل عاملی تأییدی (مدل معادلات ساختاری)، موانع حمایتی - مالی با تبیین ۱۸/۵۴۱ از واریانس به عنوان مهمترین مانع توسعه و تقویت تعاوی‌های آبرسان شناخته شد. تحقیقات عربی و محبی (۱۳۸۷)، مرتضی نژاد و همکاران (۱۳۹۱)، کنولر و برادشاو (Peter, 2004)، نارایان (Narayan, 1995)، پتر (Peter, 2004)، رسترپو (Restrpo, 2005) و ویارتانا (Knowler and Bradshaw, 2007) نیز نشان می‌دهد که موانع حمایتی - مالی یکی از مهم‌ترین مشکلات موثر بر توسعه تعاوی‌های آبرسان (Wijayaratna, 2002)

است. مشکلات آموزشی-ترویجی با تبیین ۱۶/۱۲ درصد واریانس در اولویت دوم از موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوی‌های آبران قرار گرفت که این یافته نیز، مورد تأیید با تحقیقات احسانی و خالدی (۱۳۸۲)، حیدری و همکاران (۱۳۸۵)، Bustos et al. (2001)، کنولر و برادشاو (۱۳۸۳)، فرشی (۱۳۹۱)، مرتضی نژاد و همکاران (۱۳۸۳)، باستوس و همکارانش (۱۳۸۷)، Restrpo, Peter, and Bradshaw (2007) مشکلات توسعه و تقویت تعاوی‌های آبران، مشکلات سیاست‌گذاری با تبیین ۱۲/۸۴ درصد از واریانس، قرار گرفت. عربی و محبی (۱۳۸۷)، Narayan (1995)، Narayan (1995)، Peter (2004) و Restrpo (2005) نیز به این تیجه رسیدند که موانع سیاست‌گذاری یکی از مهم‌ترین مشکلات موثر در توسعه تعاوی‌های آبران می‌باشد. در اولویت بعدی، مشکلات زیرساختی با ۱۱/۴۷ درصد از واریانس (مورد تأیید با تحقیقات عربی و محبی (۱۳۸۷)، Peter (2004)) و در اولویت آخر از موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوی‌های آبران حوزه رود ارس، مشکلات و موانع قانونی با ۱۰/۹ درصد از تبیین واریانس تغییرات، قرار گرفت که این یافته نیز مطابق با تحقیقات Restrpo (2005) می‌باشد. بر اساس نتایج این تحقیق و به منظور توسعه و تقویت تعاوی‌های آبران حوزه رود ارس، پیشنهادات زیر ارائه می‌گردد: با توجه به نتایج حاصل از رتبه‌بندی موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوی‌های آبران، پیشنهاد می‌گردد سازمان جهاد کشاورزی با همکاری بانک توسعه تعامل و بانک کشاورزی، تسهیلات و اعتبارات بانکی با بهره خیلی کم در جهت تبدیل آبیاری سنتی به آبیاری تحت فشار، در اختیار بهره‌برداران تعاوی‌های آبران قرار دهد. همچنین با توجه به لزوم ایجاد صنایع تبدیلی و بسته‌بندی در حوزه سرمایه‌گذاری نماید تا باعث توسعه و تقویت هر چه بیشتر تعاوی‌های آبران قرار گردد. با توجه به اینکه مشکلات و موانع آموزشی-ترویجی در اولویت دوم از موانع و مشکلات توسعه و تقویت تعاوی‌های آبران قرار گرفت و همچنین با اینکه سازمان آب منطقه‌ای در راستای برگزاری کلاس‌های آموزشی-ترویجی، تهیه و پخش فیلم‌های مستند و آموزشی در ارتباط با ایجاد نگرش در کشاورزان جهت تشکیل و مسئولیت پذیری در تعاوی‌های آبران با همدیگر همکاری مستمر داشته باشند. همچنین پیشنهاد می‌شود با برگزاری سمینارها و همایش‌های مختلف و معرفی تعاوی‌های آبران موفق، در راستای ایجاد انگیزه در دیگر روستاییان در جهت تشکیل و توسعه تعاوی‌های آبران، گام‌های استواری برداشته شود. با عنایت به اینکه سازوکار سیاست‌گذاری، سازوکار زیرساختی و سازوکار قانونی در اولویت‌های بعدی از رتبه‌بندی قرار گرفته باشد پیشنهاد می‌شود با توجه اهمیت متغیرهای تشکیل دهنده این موانع، توصیه می‌شود تخصیص اعتبارات در جهت تبدیل آبیاری سنتی به آبیاری قطره‌ای و بارانی، برگزاری کلاس‌های آموزشی-ترویجی در راستای افزایش دانش و آگاهی روستاییان جهت مسئولیت-پذیری در تشکیل و اداره تعاوی‌های آبران با همکاری جهاد کشاورزی، اداره تعامل و اداره آب منطقه‌ای، تخصیص اعتبارات و سرمایه‌گذاری در جهت ایجاد صنایع تبدیلی و بسته‌بندی در حوزه تعاوی‌های آبران و تدوین الگوی کشت مناسب با نیاز مناطق در راستای افزایش مشارکت کشاورزان در تعاوی‌های آبران، به طور جدی پی‌گیری شود تا روز به روز شاهد توسعه تعاوی‌های آبران باشیم.

قدرتانی

ازتمامی کارکنان سازمان آب منطقه‌ای استان آذربایجان شرقی و اعضای تعاوی‌های آبران حوزه رود ارس بویژه اعضای هیئت مدیره تعاوی‌های مذبور که در انجام این تحقیق کمال همکاری داشتند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع مورد استفاده

احسانی، م. و خالدی، ه. (۱۳۸۲). شناخت و ارتقای بهره وری آب کشاورزی به منظور تأمین امنیت آبی و غذایی کشور. مجموعه مقالات یازدهمین همایش کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران: ۶۷۴-۶۵۷.

- حیدریان، ا. (۱۳۸۲). انتقال مدیریت: روش‌ها، موانع و راهکارها. سومین کارگاه فنی مشارکت آببران در مدیریت شبکه‌های آبیاری، کرج، ۸ بهمن: ۲۵-۸۱.
- حیدری، ن، اسلامی، ا، قدمی فیروزآبادی، ع، کانونی ا، اسدی م، و خواجه عبدالهی، م.ح. (۱۳۸۵). تعیین کارایی مصرف آب محصولات زراعی مناطق مختلف کشور (کرمان، همدان، مغان، گلستان، خوزستان). اولین همایش ملی مدیریت شبکه‌های آبیاری و زهکشی، اهواز، دانشکده مهندسی علوم آب: ۲۳۰-۲۳۸.
- دیندارلو، ع، و کامگار حقیقی، ع. ا. (۱۳۹۰). مروری بر مشکلات بهره‌برداری و نگهداری شبکه‌های آبیاری و زهکشی توسط تشکل‌های آببران، مطالعه موردی بر روی شبکه آبیاری و زهکشی درودزن. چهارمین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر.
- زارعی دستگردی، ز، ایروانی، ه، شیبانعلی فمی، ح، و مختاری حصاری، آ. (۱۳۸۸). تحلیل عوامل تأثیرگذار بر مشارکت کشاورزان در مدیریت شبکه آبرسانی بخش جرقویه شهرستان اصفهان، مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، ۴۰، (۲): ۶۱-۷۰.
- زهتابیان، غ. ر. (۱۳۸۳). علل پایین بودن راندمان آبیاری در منطقه ورامین. هفتمین سمینار کمیته ملی آبیاری و زهکشی: ۲۶۴-۲۶۰.
- صدر، ک. (۱۳۸۲). نقش نهاد بازار و بخش عمومی در مدیریت و توسعه پایدار بخش آب. گزارش علمی، شکنجهامی مدیریت منابع آب ایران، معاونت برنامه‌ریزی دفتر اقتصاد آب. ۴: ۷-۸.
- عربی، ع. و محبی، م. (۱۳۸۷). فرایند ایجاد تشکل‌های آببران و چالش‌های مربوطه در شبکه آبیاری و زهکشی دشت عباس.
- پنجمین کارگاه فنی مشارکت آب بران در مدیریت شبکه‌های آبیاری و زهکشی، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران: ۵۳-۷۴.
- فرشی، ع. ا. (۱۳۸۳). مصرف بهینه آب کشاورزی. اولین همایش بررسی مشکلات شبکه‌های آبیاری، زهکشی و مصرف بهینه آب کشاورزی، تهران: ۱۱۲-۱۲۳.
- قدسی‌پور، س.ح. (۱۳۷۹). فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP). مرکز نشر دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران).
- محمدیان، ف، شاهسونی، ن، قربانی م، و عاقل، ح. (۱۳۸۸). انتخاب الگوی کشت بالقوه محصولات زراعی براساس روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) مطالعه موردی: دشت تربت جام. مجله دانش کشاورزی پایدار، ۱۹، (۱): ۱۸۷-۱۷۱.
- مرتضی نژاد، م، یعقوبی، ج، داغستانی م، و ستوده نیا، ع. (۱۳۹۱). بررسی راهکارهای بهینه‌سازی مدیریت منابع آب از دیدگاه آب-بران (مطالعه موردی: شبکه آبیاری دشت قزوین). اولین کنفرانس ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار، تهران: ۳۱۸-۳۱۱.
- مسلمی، ع. (۱۳۹۱). نقش تشکل‌های آب بران در مدیریت مشارکتی آبیاری. سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران، وزارت جهاد کشاورزی.
- Asian Development Bank. (2012). Participatory Irrigation Management, Learning Lessons, Independent Evaluation Department, ADB, Retrieved from <http://www.adb.org/documents/learning-lessons-participatory-irrigation-management>
- Bustos R., Marre M., and Chambouleyron, J. (2001). Performance of water users associations in the Lower Tunuyan area, Argentina. Irrigation and Drainage Systems, 15: 235-246.
- Howarth, S.E., and Lal, N.K. (2002). Irrigation and participation: Rehabilitation of Rajapour project in Nepal. Irrigation and Drainage Systems, 16: 111-138.
- Knowler, D., and Bradshaw, B. (2007). Farmers' adoption of conservation agriculture: a review and synthesis of recent research. Food Policy 32: 25-48.
- Michel, D., Pandya, A., Hasnain, S.I., Sticklor, R., and Panuganti, S. (2012). Water Challenges and Cooperative Response in the Middle East and North Africa, Retrieved from <http://www.brookings.edu/research/papers/2012/11/water-security-middle-east-iwf>
- Narayan, D. (1995). The Contribution of people's participation. International Bank for Reconstruction and Development. Washington, D.C.: World Bank Press.

- Peter, J.R. (2004). Participatory Irrigation Management. International Network on Participatory Irrigation Management, Washington DC. INWEPF/SY/2004(06).
- Pomeroy, R.S., and Rivera-Guiel, R. (2006). Fishery co-management: A practical hand book,Cabl Publishing Cambrige,MA02139,USA: 8-23.
- Restrpo, C.G. (2005). Irrigation management devolution in Mexico. International conference irrigation management transfer:1-27
- Saaty, T. L. (1994). Highlights and critical points in the theory and application of the Analytical Hierarchy Process. European Journal of Operation Research, 74: 426-447.
- Welch-Devince, M. (2008). From common property to co-management: implementing natural 2000 in solemn this is submitted impartial fulfillment of the degree, Doctor of Philosophy, University of Georgia, Athens: 145-154.
- Wijayaratna, C.M. (2002). Requisites of organizational change for improved participatory irrigation management. Report of the Apo Seminar on Organizational Change for Participatory Irrigation Management. Philippines, 23-27 October 2000(SEM-32-00).

Investigating of Barriers to the Development of Water Users Cooperatives in Rural Areas around the Aras River with Explanations Strategies to Development of Their

Rohallah Maghbl¹, karim naderi mahdii² and Farhad Paknia³

*^{1,2}Phd Student and Assistant Professor, Agricultural Extension & Education Department, Bu Ali Sina University, Hamadan, Iran, ³Advisor to CEO and Director of Resource Equipment and Public Participation Office, Regional Water Organization of East Azerbaijan province

Abstract

Newly Participatory Irrigation Management have been introduced widely as a new approach for strengthening sustainability in agricultural water management that aims to involve farmers to improve the effectiveness and efficiency of irrigation .This study performed to investigate the barriers to the development of cooperatives in rural areas around the Aras River Water Users. The research methodology applied survey. The sample of 537 water users' cooperative farming villages constituted the Aras River in 2013. The research instrument was a questionnaire that was verified by a group of experts and its validity and reliability was calculated by using Cronbach's formula ($\alpha=0.90$). Barriers to development of water users cooperative by using SPSS and LISREL were classified in 5 factors. The first factor was financial barrier that account of 18.54% of the variance was introduced as the most important factor. Next barriers named educational-extensional, policy investment, Infrastructure and legal barriers were classified a total of 68.89% of the explained variance. Based on the results, recommendations presented for the Development of Water Users Cooperatives in Rural Areas around the Aras River.

Key Words: Barriers, Water User Cooperatives, Aras River.